

2005. február 24., csütörtök

10. emlékeztet arra, hogy az önjelölt togói hatóságoknak teljes felelősséget kell vállalniuk a polgári személyek – különösen ellenzéki politikai pártok képviselői, emberi jogi aktivisták és újságírók – fizikai biztonsága elleni támadásokért;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy addig ne kezdje meg az együttműködés fokozatos visszaállítására irányuló tárgyalásokat, amíg nem tartottak szabad és átlátható elnök- és nemzetgyűlési választásokat;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon célirányos szankciókat az államcsínyért felelős személyek ellen;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ENSZ, az AU és az ECOWAS főtítkárainak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, valamint Togo elnökének, kormányának és nemzetgyűlésének.

P6_TA(2005)0058

Nepál

Az Európai Parlament állásfoglalása Nepálról

Az Európai Parlament,

- tekintettel Nepálról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Uniónak a nepáli királyi hatalomátvételtől szóló 2005. február 3-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2005. február 1-jén Gyanendra király alkotmányserő intézkedéssel elbocsátotta a kormányt, átvette a közvetlen hatalmat és szükségállapotot hirdetett,
 - B. mivel az alapvető jogokat és szabadságjogokat védő sarkalatos alkotmányos rendelkezések felfüggesztése, a pártok vezetőinek házi őrizetbe vétele, politikai és emberi jogi aktivisták, újságírók és szakszervezeti tagok ezreinek bebörtönzése, a média feletti teljes mértékű cenzúra gyakorlása és az összes hírközlési vonal elvágása révén egy államcsínnel az országot gyakorlatilag katonai ellenőrzés alá vonták,
 - C. aggodalmát kifejezve, mivel Nepál az egyik legszegényebb ázsiai ország, 23 millió lakosának közel 40%-a szegénységi küszöb alatt él, és mivel a viszály pusztító hatással van az egyébként is kétségbe ejtően szegény vidéki népekre,
 - D. mivel 2005 januárjában a nepáli kormány elrendelte a tibeti menekültek jóléti hivatalának bezárását Katmanduban, mely az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) végrehajtott partnereként segítséget nyújtott a tibeti menekülteknek,
1. határozottan elítéli a Gyanendra király által 2005. február 1-jén végrehajtott hatalomátvételt és az azt követő, önkényes letartóztatások, cenzúra és általános elnyomás által kísért kampányt, valamint az alapvető alkotmányos jogok, köztük gyülekezési és a szólásszabadság, a tájékoztatáshoz és a magánélet tiszteletben tartásához való jog, és az önkényes fogva tartás tilalmának felfüggesztését;
 2. hangsúlyozza, hogy bármely katonai megoldás csak fokozza vagy meghosszabbítja a nepáli nép szenvedését, és szilárd meggyőződése, hogy egy tárgyalásokon és demokrácián alapuló megoldás az egyetlen tartható módja a jelenlegi viszály befejezésének; javasolja, hogy vonjanak be a megállapodás meghozatalába egy semleges harmadik felet, például az ENSZ-et vagy az EU kül- és biztonságpolitikai főképviselőjét, Javier Solanát;
 3. felszólítja Gyanendra királyt, hogy vonja vissza a szükségállapotot, és állítsa vissza az alapvető szabadságjogokat, ezt követően pedig arra kéri valamennyi felet, hogy működjenek együtt a parlamenti demokrácia helyreállítása és a fegyveres konfliktus megoldására irányuló folyamat elindítása érdekében;

2005. február 24., csütörtök

4. üdvözlí a politikai foglyok egy részének szabadon engedését, de továbbra is mélyen aggasztja, hogy politikai vezetők, diákok és emberi jogi aktivisták még mindig fogságban vagy házi őrizetben vannak a királyi hatalomátvétel óta;
5. hangsúlyozza, hogy a cenzúra és a külvilággal való kommunikáció megnehezítése megakadályozza a nyilvánosság ellenőrzését a hadsereg intézkedései felett, illetve a nepáliakat fokozottan veszélyezteti a visszaélésekkel szemben, és kéri a hírközlés és a médiaszabadság maradéktalan helyreállítását;
6. mély aggodalmát fejezi ki a mind a biztonsági erők, mind a maoisták részéről elkövetett jogtalan kivégzések, gyakori kínzások, a büntetlenség és az emberi jogok egyéb sérelmeinek magas számáról szóló vádak miatt, és a viszályban részes mindkét oldalt felhívja – a népszerűben aggodalmat és félelmet keltő visszaélések megfékezésének első eszközeként – emberi jogi megállapodások aláírására;
7. felszólítást intéz a katonai segítségnyújtás felfüggesztésére;
8. felszólítja a Tanácsot, hogy alkalmazzon célzott szankciókat a hatalmon lévő kormányzati és katonai elittel szemben a nepáli demokrácia helyreállításáig;
9. felszólítja az Európai Uniót, hogy vizsgálja felül a Nepálnak biztosítandó segítségnyújtást, alaposan ellenőrizze az összes Nepálnak nyújtandó segély címzettjét, a szegénység mérséklésére, az országot súlytó viszály alapvető okainak kezelésére és a konfliktusrendezési programok finanszírozására irányuló alapvető célok biztosítása érdekében;
10. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassa a Nepálról szóló határozatot az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 61. ülésén, és sürgeti az ENSZ Emberi Jogi Bizottságot, hogy 2005. márciusi genfi ülésén jelöljön ki egy külön előadót a nepáli emberi jogi helyzet nyomon követésére;
11. felszólítja viszályban részes mindekét oldalt, hogy fogadja el az emberi jogi megfigyelők kirendelését az Emberi Jogi Bizottság védnöksége alatt, és felhívja az Európai Uniót és az ENSZ-et, hogy e célból ajánljanak fel technikai és pénzügyi segítséget;
12. felhívja a nepáli kormányt, hogy tegye lehetővé a tibeti menekültek jóléti hivatala és a dalai láma képvisellete működésének folytatását Katmanduban, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bezárás alku tárgyát képezhette Kínával a szükségállapot tekintetében;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, Gyanendra királynak, Indiának és a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség többi tagállamának, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztoságának és az ENSZ főtitkárának.

P6_TA(2005)0059

A Sierra Leone-i különleges bíróság: Charles Taylor ügye

Az Európai Parlament állásfoglalása a Sierra Leone-i különleges bíróságról: Charles Taylor ügye

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2000. augusztus 14-i, a Sierra Leone-i Speciális Bíróságot – az Egyesült Nemzetek és a Sierra Leone-i kormány közötti megállapodás alapján – létrehozó 1315. határozatára, amelynek célja, hogy a Sierra Leonében elkövetett háborús bűncselekmények, emberiség elleni bűncselekmények elkövetőit és a nemzetközi jog megsértőit bíróság elé állítsák,
- tekintettel a nemzetközi jogra, különösen a genfi egyezményre és a háborús bűnökről szóló II. kiegészítő jegyzőkönyvre,